

робою уражувалися коренеплоди в посівах Вінницької (38%), Хмельницької (12%), Тернопільської (6,9%) та Івано-Франківської (5%) областей.

Парша пояскова – зустрічалась у господарствах Лісостепу та зоні Полісся, в цілому ж розвиток хвороби не перевищував 3% уражених коренеплодів.

Бородавчаста парша – відмічена на коренеплодах в незначній кількості (до 1%) в господарствах Вінницької та Львівської областей.

Фузаріозна гниль – виявлена практично в усіх господарствах, де вирощувалися іноземні гібриди. В середньому гниллю було уражено до 3% коренеплодів, чому сприяє інфікування ґрунтів фузаріями.

Хвостова гниль – проявилась майже в усіх бурякосіючих господарствах, проте нижче минулорічних показників 2,8% проти 3,2%, відповідно. Найбільший розвиток хвороби відмічено у Житомирській (7%) та Хмельницькій (9%) областях.

Бура гниль – ураженість коренеплодів знизилась у 2 рази, порівняно з минулим роком, чому сприяли несприятливі погодні умови для розвитку збудника гнилі гриба *Rhizoctonia solani*. Найбільше уражених коренеплодів відмічено в господарствах Черкаської області (3,2%).

Червона гниль – відмічена в господарствах Івано-Франківської області, де кількість уражених коренеплодів становила 6%.

Некроз судинно-волокнистих пучків – проявився практично в усіх регіонах, до 3% коренеплодів мали ознаки некрозу.

Дуплистість – проявилась переважно на гібридах іноземного походження. Найбільше дуплистих коренеплодів виявлено в господарствах Київської (5,4%), Львівської (4,4%), Хмельницької (4%) та Житомирської (4%) областей.

Висновки. Розвиток хвороб цукрових буряків в регіонах суттєво залежатиме від дотримання агротехніки вирощування культури, інфекції збудників хвороб, активізація яких корегується погодними умовами того чи іншого регіону та сортовими особливостями рослин.

Анотація

У статті викладено стан розвитку хвороб у 2013 році та прогноз їх появи у поточному.

Аннотация

В статье изложены состояния развития болезней в 2013 году и прогноз их появления в текущем.

Annotation

The article deals with diseases status in 2013 their occurrence forecast in the current year.

УДК 573.6:581.143.6:635

КЛОНАЛЬНЕ МІКРОРОЗМНОЖЕННЯ СТЕВІЇ

СТЕФАНЮК В. Й.

Інститут біоенергетичних культур і цукрових буряків НААН України

ЖУЖАЛОВА Т. П.

Всеросійський НДІ цукрових буряків і цукру ім. А.Л. Мазлумова, Рамонь, Росія

Вступ. Серед проблем забезпечення населення високоякісними продуктами харчування особливе місце займає задоволення потреби хворих цукровим діабетом в низькокалорійних солодких речовинах. В даний час багато країн активно розширяють пошук нових цукrozамінників, що мають низьку калорійність. Особлива увага при цьому приділяється цукrozамінникам рослинного походження. Таким є сахарол, що міститься в листях рослини *Stevia Rebaudiana Bertoni*. Ця багаторічна трав'яниста рослина із родини складноцвітих (*Compositae*), що походить з північно-східних провінцій Парагваю, у листі містить не менше восьми детерпенових глікозидів, які мають солодкий смак. За повідомленнями різних вче-

них[3], вміст цих двох глікозидів коливається від 5 до 7 %, а врожай сухого листа може досягати від 5 до 50 центнерів з гектара.

За оцінками деяких вчених [4], збирання глікозидів з одного гектара стевії по солодкості еквівалентний від 10 до 68 т чистого білого цукру.

За наявними відомостями [5, 6], в результаті селекційної роботи вміст солодких глікозидів в сухому листі стевії може бути доведений до 12 - 15 відсотків.

Проте, розведення нової культури – стевії – ускладнюється тим, що репродуктивне її відтворення в наших умовах доволі незначне, оскільки продукування життєздатного насіння цією культурою нестійке. Внаслідок цього переважаючим засобом розмноження стевії є вегетативні та біотехнологічні методи.

Матеріали та методика дослідження. Дослідження проводились в лабораторії природних цукrozамінників Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків НААН України.

Для отримання стерильної культури в якості вихідного матеріалу використовували насіння й апікальні бруньки

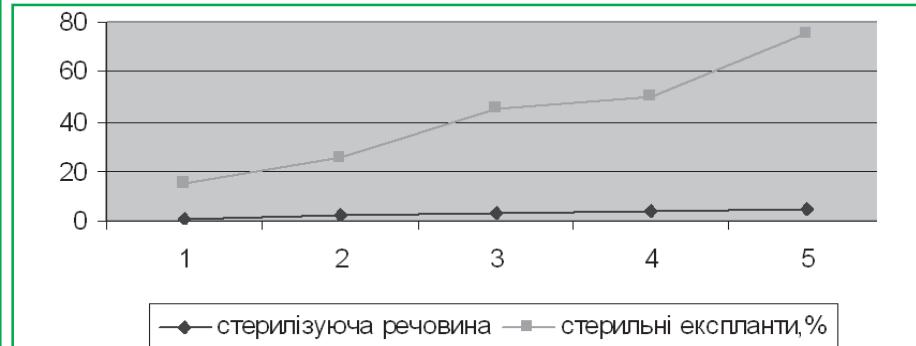

Рис.1. Вплив стерилізуючих речовин на стерильність експлантів

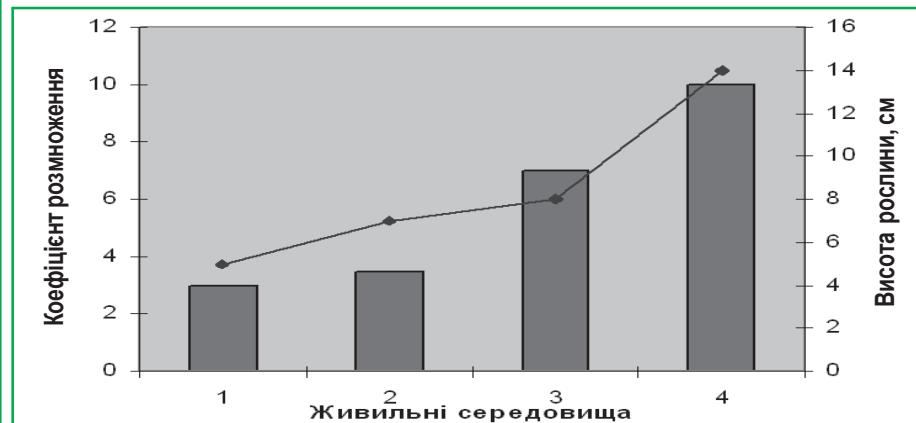

Рис. 2 Вплив живильних середовищ на коефіцієнт розмноження та висоту рослин стевії

Таблиця 1.

 Хімічний склад живильних середовищ
для клонального мікророзмноження стевії

Назва	Одиниця виміру	Модифіковане живильне середовище за прописом Гамборга і Евелега	
		агаризоване	рідке
Макроелементи	мл	50	25
Мікроелементи	мл	1	0,5
Fe-хелат	мл	5	2,5
Мезоінозит	г	0,1	0,05
Вітаміни	мл	1	0,5
НОК	мл	0,5	0,025
Гіберелін	мл	1	0,5
Цукроза	г	40	20
Агар-агар	г	8	-
БАП (6-бензил-мінопурин)	мг	0,2	0,05
Гіберелінова кислота	мг	1	0,5
Ферулова кислота	мг	18	9

Слід відзначити, що в подальшому проводили дослідження із модифікації живильного середовища Гамборга і Евелега для отримання вищого коефіцієнту розмноження стевії.

Експериментально встановлено, що додавання у живильне середовище БАП у концентрації 0,2 мг/л для агаризованого та для рідкого 0,05 мг/л живильних середовищ дозволяє отримати більшу кількість (на 25 %) додаткових бруньок стевії. Доцільним виявилось додавання мезоінозиту від 0,1 до 0,05 г та ферулової (0,5-1,0) і гіберелінової кислоти (9-18 мг/л).

Детальніше хімічний склад живильних середовищ для клонального мікро-

розмноження стевії представлено у таблиці (табл. 1).

Оптимізація поживного рідкого середовища дозволила збільшити вихід бруньок з однієї рослини від 5 до 50-75 рослин. Підбір співвідношень макро-, мікроелементів та фітогормонів на агаризованому середовищі підвищив вихід меристів в кожному пасажі від 5 до 35 штук.

Висновки. Для введення в стерильну культуру, як вихідний матеріал, доцільно використовувати верхівки інтенсивно зростаючих пагонів розміром 2-4 см. В якості стерилізуючої речовини найефективнішим є розчин суплемі 0,04 % за експозиції 30 хвилин, що забезпечує стерильність експланта до 80 %.

Результати та обговорення. Насіння і апікальні бруньки, які використовували в якості вихідного матеріалу, стерилізували розчином дихлориду ртуті (суплемі) - 0,04 %, близько - 35 %, хлораміну - 35 %, перекису водню - 15 % та гіпохлорид кальцію за експозиціях - 30 і 50 хвилин.

Результати досліджень вказують, що доцільніше використовувати як вихідний матеріал для введення в стерильну культуру верхівки інтенсивно зростаючих пагонів розміром 2-4 см. Так, із диплоїдних, тетраплоїдних та гексаплоїдних форм стевії в середньому відсоток введеного матеріалу становив: із насіння - 43 %, а із апікальних бруньок - 80 %.

Як видно з даних, найефективнішою стерильною речовиною виявилась суплема 0,04 % за експозиції 30 хвилин. Розчин близько - 35 % та хлораміну - 35 % забезпечували стерильність експланта до 50 %. Найнижчу стерильність відмічено за використання перекису водню - 15 % та гіпохлориду кальцію (рис. 1.).

Для клонального мікророзмноження використовували агаризовані та рідкі живильні середовища за прописом Гамборга і Евелега та Мурсасіре і Скуга. Простоки висаджували на чотири модифіковані живильні середовища для розмноження на основі Мурсасіре і Скуга (1;2) та Гамборга і Евелега (3;4). В результаті досліджень встановлено, що рідке та агаризоване живильне середовище Гамборга і Евелега забезпечує вищий коефіцієнт розмноження (6-14 штук) та висоту рослин (8-13 см). На живильних середовищах за прописом Мурсасіре і Скуга ці показники становили: на агаризованому - 3 штуки і 3,8 см; та на рідкому - 4,7 штуки і 5,6 см, відповідно (рис. 2.).

Бібліографія

- Стеданюк В.Й. Стевія в Україні – (2-е видання, доповн.). Київ.: ТРУД-ГриПол, 2009. – 128 с. (+8 стор. ілюстр).
- Ляковкин А.Г., Ніколаєв А.П., Учитель В.Б.. Кн. Стевія медовий трава. ЗАО «Весь». Санкт-Петербург. 1999.- С. 15-18.
- Ярмолюк Г.І., Белоус В.Е. Ботаніческая и морфологическая характеристика стевии. //Введение в культуру стевии - источника низкокалорийного заменителя сахара. - К. ВНИС. 1990. С. 6-8.
- Shock Cliton C. Rebaudis stevia: natural noncoloric sweeteners "Colif Agric". 1982, 3b, №9-10, Р. 4-5.
- Hashimoto Ikhei and Masataka Marigousu; Shigeru Nakamura Susumu Jshiguro and Megahiro Komuro. High-performance liquid chromatographic determination of Stevia components on a hydrophilic packed column/Journal of chromatography, 161, 1978, P. 403-405.
- Sokoguchi Mizul E Tatguiko Kon. As pesquisos japoneses con Stevia rebaudiana Bertonie estenosídeo. Cencia ecultura. 34(2). Feverioro de 1982, P.235-248.
- Мусієнко М.М., Панюта О.О. Біотехнологія рослин. Навчальний посібник. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2005. – 114 с.
- Доспехов Б. А. Методика полевого опыта / Б. А. Доспехов. – М. : Агропромиздат, 1985. – 351 с.

Анотація

У статті наведено результати отримання стерильного матеріалу за умови використання різних видів експлантастів стевії. Підібрано оптимальний склад фітогормонів, що входять до агаризованої та рідкого живильного середовища за прописом Гамборга і Евелега для клонального мікророзмноження.

Annotation

In article are presented the results of sterile material production subject to use of different stevia explants types. A composition of phytohormones to include to agar and liquid culture medium according to Hamborha's and Eveleha's prescription for clonal micropagation has been optimized.